

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs LII. Quid gloriaris in malicia, qui potens es, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Tu dabis eloquio uenam meliore fluentem,
Laxato grauius tu dabis ore loqui.
Ut tua per cunctas præconia dicere Gentes,
Ut possim laudis nuncius esse tuæ.

Ἐν τῷ θεῷ. Prædicabo mi
sericordiam tu
am, nam alia sa
cra seu cultus
non curas. Nam neq; thure dato positus placaris ad aras,
Victima nec structo te mouet ulla rogo.
Te tamen hoc ipso ueneratus honore fuissem,
Si uelles ista relligione coli.

Nunc tibi nulla magis cordi sunt sacra, nec ullum
Gratius est anima se cruciante sacrum.
Nec tu despicias afflicti munera cordis,
Commoda quod sine te nulla quietis habet.

Orat iam pro
tota Ecclesia,
ut eam Deus in
cognitiōe pec
cati, & fiducia
misericordiæ
feruet, hæc e-
nim sacra Deo
sola grata esse. Nunc age fiderei summo de uertice cæli,
Placata miseram fronte Siona uide.
Ut laceras iterum Solymas sua mænia cingant,
Ne tibi delectæ concidat urbis honor.
Tunc tibi sacra pio pro munere iusta dabuntur,
Quæ tu sola probas, quæ tibi sola placent.
Tunc tibi gaudebunt pingues holocausta per aras,
Et uitulos templis imposuisse tuis.

PSALMVS LII.

Quid gloriaris in malicia, qui po
tens es, &c.

ARGUMENTVM.

Habet hic Psalmus grauisissimam infecta
tionem & comminationem contra Tyran
nos & Ecclesiæ hostes. Consolatur autem
pios quoq; , quod Deus eos sit seruaturus,
histo

historia, quam titulus allegat, est I. Samuelis
capite XXI.

*Prodidit in fontem pastor Dauid a Doegus,
Sed frustra, quoniam stant rata iussa Dei.
Sic hodie infamant oracula sancta profani,
Sed frustra, quoniam qui dedit, ista tenet.*

Vincenti Psalmus Dauid erudiens, cum uenisset Doeg
Aedumæus, & annunciaffet Saul, atq; dixisset
ei, venit Dauid ad domum Abimelech.

Improbe crudeli quid in impietate superbis,
Fortia qui multum iura potentis habes?

Insectatio.

Confisus bonitate Dei qui talia iactas,
Quorum lux ueniam non feret ulla tibi?

Perniciem tua lingua nocens meditatatur, acutum
Ceu ferrum, ueri nescia, fraudis amans.

Pessima quæq; bonis præfers, mendacia ueris,
Nec tibi iusticia est, nec tibi nota fides.

Quare etiam te lingua nocens Deus atteret, ut iam
Non uideare aliquo posse manere loco.

Comminatio.

Eruet ab radice tuæ sata robora stirpis,
Et super in uiuis nec tibi nomen erit.

Talia deinde pÿ spectantes facta stupebunt,
Cumq; leui risu talia uerba dabunt.

Consolatio bonorum.

Ecce uirum spreuisse Dei uim roboris ausum,
Sed confisum opibus diuitijsq; suis:

Quiq; uidebatur sibi plurima posse, quod esset
Pernicie sola dexteritate potens.

Ipsæ autem similis uiridanti semper Oliuæ,
Quæ sit diuinæ pars quotacunq; domus.

Insignis collectio.
Per

H 3

*Perpetua in bonitate Dei spem semper habebō,
Nec mihi spes istas finiet ulla dies.*

*Gratiarū actio Perpetuo meritis referam tibi tempore grates,
Nam mihi tu magni muneris autor eras.
Tutior inde tui degam sub nominis umbra,
Quod quisquis bonus est, laudat, honorat, amat.*

PSALMVS LIII.

*Dixit insipiens in corde suo non
est Deus &c.*

ARGVMENTVM.

Quod ad argumentum attinet, est plane idem Psalmus cū quartodecimo. Habet autem titulum alium, nec sane inter interpretes de eo convenit, quidam existimant uocabulum מַהֲלַת מַהֲלַת significare, quod in choro alternis sit decantatus, sed Abenezra putat esse initium carminis, secundum cuius numeros hunc Psalmum cecinerunt. Alij instrumenti nomen esse putant.

*Absq; fide quæcunq; facis, facis omnia frustra,
Quantumuis bona sint quæ facis absq; fide.
Hæc toties tibi Psalmographi uox magna reclamationat,
Nec tamen hæc audis Romule surde, caue.*

Vincenti canticum Dauid erudiens in Mahelath.

Gravis huma-
næ naturæ in-
fectatio.

Vsq; adeo quosdam rabies agit impia, ut ausint
Dicere, qui uideat, non superesse Deum.

Exc.